

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 299/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Акционарско друштво за извођење грађевинских радова Казимир Вељковић, Крагујевац - у стечају, чији је пуномоћник Ненад Чоловић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., ради извршења на целокупној имовини извршног дужника, решавајући сукоб надлежности Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Крагујевцу, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о предлогу за извршење стварно и месно **ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Београду.

Образложење

Извршни поверилац, привредно друштво над којим се води стечајни поступак пред Привредним судом у Крагујевцу, је дана 03. априла 2023. године поднео предлог за извршење против извршног дужника, чије је пребивалиште у Београду, ради намирења новчаног потраживања досуђеног пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 529/2015 од 26.01.2016. године, на целокупној имовини извршног дужника.

Први основни суд у Београду се решењем ИИ 8728/23 од 07. априла 2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање, те одлучио да по правноснажности решења списе предмета достави Привредном суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном суду. У разлозима одлуке наводи се да је одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова прописано да привредни суд одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, па се суд по службеној дужности огласио стварно ненадлежним, у складу са одредбама чланова 15, 17. и 20. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 39. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Привредни суд у Крагујевцу се обратио Врховном суду захтевом за решавање сукоба надлежности Ии 132/20023 од 15. маја 2023. године, наводећи да није месно надлежан да одлучује о предлогу за извршење, пошто је одредбом члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано да је за одлучивање о предлогу за извршење и обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има

пребивалиште или боравиште, односно седиште. Указује да се одредба члана 58. Закона о парничном поступку односи искључиво на спорове поводом стечајног поступка, али не и на одређивање принудног извршења, пошто Закон о извршењу и обезбеђењу одређује месну надлежност суда за одређивање извршења. Захтев подноси позивом на одредбе чланова 20. и 21. став 1. ЗПП.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), те чланова 21. и 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20) Врховни суд налази да је за одлучивање о предлогу за извршење стварно и месно надлежан Привредни суд у Београду.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд, између осталог, одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука из своје надлежности, ако законом није друкчије прописано. Извршна исправа на основу које је предложено извршење је пресуда Привредног суда у Крагујевцу, која гласи на новчано потраживање.

Одредбама члана 60. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015 ... 10/23), прописано је да је за одлучивање о предлогу за извршење на основу извршне исправе, уколико није означено средство и предмет извршења (извршење на целокупној имовини извршног дужника) месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште. Извршни дужник има пребивалиште у Београду.

Одредбом члана 21. став 1. ЗПП прописано је да уколико суд коме је предмет уступљен као надлежан сматра да је надлежан суд који му је предмет уступио или неки други суд, доставиће предмет суду који треба да реши овај сукоб надлежности.

Имајући у виду напред наведене законске одредбе, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић